Paul Dragos Aligica: Cum am ajuns aici, la situația asta hiper-absurdă?!

Acum 1 zi 502 Vizualizari 3 Timp de citire

Pentru oricât de mult ne-am fi desensibilizat la absurd și oricât ar încerca “sistemul” să ne “normalizeze” perceptia a ceea ce se întâmplă, această situație este totuși o aberație de un nou nivel. Ceea ce vedem acum nu e o revenire la normal, nu e o aplatizare a absurdului din ultimii ani, ci o trecere a lui într-un nou registru, un nou episod.

Sunt multe cauze. Dar să ne concentrăm pe esență:

In regimul in care am fost fortati sa traim se face orice, dar NU cumva oamenii să fie lăsați să gândească liber, să gândească cu capul lor, să își exercite judecata, bunul-simț și intuiția, și să ajungă la propriile lor concluzii pornind de la propriile observații și experiențe privind evenimentele, fenomenele și trendurile relevante.

Este vorba despre organizarea pe scară industrială globală a mijloacelor și tehnicilor care duc la atrofierea organelor judecății umane și a fundamentelor autonomiei de gândire, exprimare și acțiune.

Înăbușirea oricărui reflex natural de gândire independentă a oamenilor se face prin interpunerea, între realitate și mințile acestora, a fluxurilor de propagandă și prin încurajarea bruierii și distorsionării semnalului – acolo unde acesta reușește să penetreze fluxul – printr-un zgomot de fond omniprezent.

Cine sunt cei care execută acest program cu atâta zel și entuziasm?! Eu, tu, el, ea, noi, voi, ei… Atât timp cât refuzăm să înțelegem cum funcționează sistemul și faptul că există un joc secund, chiar și mai impur, în care ne lăsăm prinși cu abandon.

Aceasta este esența lucrurilor:

Niciun sistem totalitar din istorie nu a reușit cu atât de mare succes să întoarcă poporul nostru împotriva lui însuși și să îl pună la lucru pentru obiective și interese ce nu ii apartin. Niciodată în istoria României, românii

Niciodată în istoria României trădarea intelectualilor și a tuturor celor care ar fi trebuit să vegheze la împiedicarea creării situației în care ne aflăm acum nu a fost mai evidentă și, în același timp, mai abjectă și iresponsabilă.

In diviziunea sociala a muncii acesta era rolul lor cel mai de seama in relatie cu societatea lor. Nu doar ca au esuat. Dar mai grav au esuat in tradare a chiar rolului si functiei lor sociale.

Să spunem explicit și să repetăm:

Cauza democrației, a liberalismului și a identității naționale colective în secolul XXI este una și aceeași. Începutul revenirii noastre colective la normalitate se referă, în primul și ultimul rând, la această situație istorică și ontologică în care se află România acum.

A recunoaște că ASTA, ce vedem acum pe toate canalele, NU este normalitate și că am fost aduși într-un arc al disfuncționalului și aberantului este începutul. Mimarea acum a surprizei și dezamăgirii este penibilă și devoalează mai mult decât acoperă responsabilitățile pentru cum s-a ajuns aici…

Dar cel mai important lucru este acesta:

Salvarea identității colective naționale, salvarea liberalismului și salvarea democrației, în fața acestei entități sistemice și a forțelor și agenților ei, sunt una și aceeași cauză.

Cea mai mare reușită a acestor forțe este să ne facă să credem că democrația, liberalismul și identitatea noastră colectivă, națională, sunt disjuncte și în conflict. Nu sunt.

În afara conștiinței stringente a acestei definiții a problemei, restul – oricât de bine intenționat ar fi – este doar contribuție fie la fluxul de propagandă, fie la zgomotul de fond menit să bruieze și să distorsioneze semnalul.

Autor: **Paul Dragos Aligica**

Despre autor

editor